

Përms snēigs

Paralkusē vėlka konsnes drimb snēigs,
gatavā napanāšos i pèrmōji.

Jē, čīstā asabnē vēskas dabā dēdas,

i patis dažnā pasēdaruom

nabipanašē i savi:

mislījam apei ton, kas vēsā nasvarbē,

vo tam, ba kuo tēkrā nagalem,

nablēikt laika;

vākščīuojam bikor, vo turiou,

kuriou mums patēis Pondēiva

paskērtā, ētē būn par sunkē;

i laika išmietuom tam, kam

isiteiktē tinkamē, vo na tam,

kon tēkrā mīlam...

Paralkusē vėlka konsnēs drimb snēigs,

nukluodams žemē balta marška;

pasēlēnkēs kāp zelkuorie pamatau

kažin kon dā i savi panaši...

Jē, Dēivaliou diekou, ka

jau pèrmoujo snēigo tēp rēibē

žemē užkluojē, ka dā suspiejau

atsēpažintē i nuētē šviežiuom pieduom – – –

sāva...